

Legenda o třech stromech

Legenda o třech stromech je v tomto setkání s malými metodickými úpravami zpracována v rámci jednoho setkání pro skupinu mládeže a dospělých včetně seniorů. Ve středu zájmu není děj příběhu, ale jeho poselství. Sny tří stromů se stávají rovnocennými a navazují na biblickou událost a na osobní zkušenosti účastníků. Sny tří stromů se stávají modelovými příběhy o hledání smyslu života, které, ač se zdá být zcela marné, je nakonec dovršeno setkáním s Bohem. Také příběh o Ježíšově smrti a vzkříšení je s otevřeným koncem, aby zůstal prostor pro osobní otázky víry. „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mně budete dotazovat celým svým srdcem.“ (Jr 29, 13)

Cílová skupina

- mládež a dospělí

Uprostřed leží hnědý kruhový šátek a na něm košík s různými částmi stromu. Kdo přijde do místnosti, jednu si vybere a posadí se.

Setkáváme se

Vedoucí přivítá účastníky a řekne:

Držíme v ruce kousek stromu. Někdo má kůru, někdo větve, listy, kousek dřeva nebo šišku.

Položíme si předmět na dlaň, prohlédneme si jej a přemýšlíme:

Jaký je asi strom, ze kterého moje věc pochází? Co mě na této části stromu zaujalo? Proč mi právě tato věc padla do oka?

Účastníci mohou odpovídat, popsat část stromu, kterou si vybrali, a jestli chtějí, mohou vysvětlit také důvod své volby.

Lidé bývají často přirovnáváni ke stromům. Snad proto, že jako stromy rostou do nebe a pak umírají. Snad proto, že každý je jiný a na jiném místě. Jeden mohutný a silný, druhý slabý a nezuživý. Jeden je silný a zdravý, druhý s pokroucenými větvemi. Údělem jednoho je dávat sladké plody, druhý má plody trpké, ale zdravé. Jeden má všeho dostatek v úrodné zemi, druhý zápasí o holý život na skále.

Jak by asi mohl vypadat můj strom?

Přemýšlíme.

Setkání se skutečností

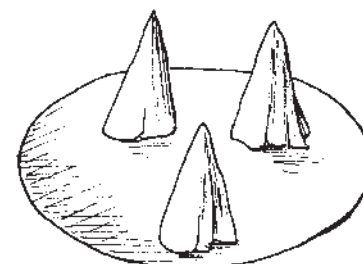
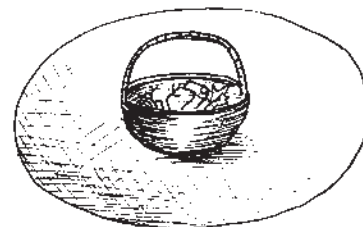
Také náš příběh je o třech stromech. Rostly na vysokém kopci, odkud byl překrásný rozhled do kraje.

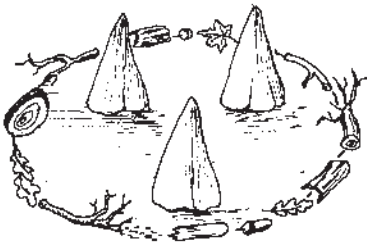
Na hnědý kruhový šátek postavíme tři zelené šátky.

Říká se, že lidé jsou jako stromy. Nohama jsou vrostlí do země, kde jsou pochováni generace jejich předků. V zemi mají lidé kořeny svých rodů. Drží se svých jistot a snaží se jako stromy stát a nespadnout.

Pomůcky

- košík s různými částmi stromu – větve, kořeny, kůra, listy, plody apod.
- hnědý kruhový šátek
- tři zelené šátky
- bílý, modrý a černý jemný šátek
- dekorační materiál
- jesličky, loďka, malý dřevěný kříž
- tři dřevěné trámy asi 20 cm dlouhé
- kusy dřeva
- růže
- svíce a zápalky

Stojí jeden vedle druhého, rozhlízejí se po okolním světě a povídají si. Možná si povídají o svých přáních a snech, možná si povídají o tom, po čem touží.

Vedoucí vyzve účastníky, aby položili svou část stromu po obvodu hnědého kruhového šátku, a kdo chce, může sdělit ostatním, o čem by mohl snít „jeho strom“.

Např. Můj strom by chtěl být vysoký a silný. Můj strom by chtěl mít sladké ovoce. Můj strom by chtěl stát na samotě. Apod.

Každý ze tří stromů měl své přání. Každý z nich měl tajný sen. Snil o tom, čím by chtěl být, až vyroste.

První strom se rád díval na noční oblohu, kde se leskly hvězdy jako malé diamanty: „Přál bych si, aby z mého dřeva vyřezali krásnou skříňku zdobenou zlatem, do které by lidé jednou uložili vzácný poklad. Chtěl bych být nejkrásnější skříňkou na největší poklad světa.“

Vedoucí položí ke „stromu“ jemný černý šátek a pár sklíček.

Kdo chce, může přijít k obrazu a zdobit.

Přítom zpíváme:

traditional
text: Eva Muroňová

Pokladnicí na vzácné poklady, to je to, proč chci být tady.

To je můj sen, to je můj sen, kéž by se mi splnil jen. splnil jen.

Druhý strom rád poslouchal šumění potoka a snil: „Až budu velký, přál bych si, aby z mého dřeva vyrobili velkou loď, která ve službách krále bezpečně propluje všemi oceány světa.“

Vedoucí položí ke „stromu“ jemný modrý šátek a pár mušlí.

Kdo chce, může přijít k obrazu a zdobit.

Přítom zpíváme:

traditional
text: Eva Muroňová

Krásnou loď na vzácné poklady, to je to, proč chci být tady.

To je můj sen, to je můj sen, kéž by se mi splnil jen. splnil jen.

Třetí strom se zadíval do údolí pod kopcem. Žili tam lidé, kteří od rána do večera těžce pracovali. „Já bych nejraději zůstal tady na kopci. Když v mém stínu budou lidé odpočívát, uvidí přes mé větve až do samého nebe. Uvidí krásu, která je kolem a pomyslí si: Jak podivuhodný musí být ten, který to vše stvořil. Já bych nechtěl nikdy umřít, chtěl bych se s lidmi pořád dívat do nebe.“

Vedoucí položí ke „stromu“ jemný bílý šátek a růži.
Kdo chce, může přijít a ozdobit obraz nebe.

Přítom zpíváme:

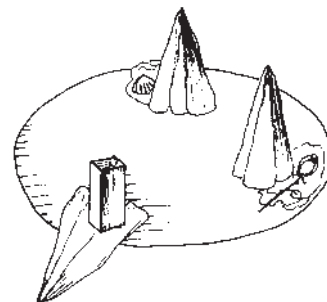
traditional
text: Eva Muroňová

S celým světem dohro - ma - dy chtěl bych já žít na - vždy tady.
To je můj sen, to je můj sen, kéž by se mi splnil jen. splnil jen.

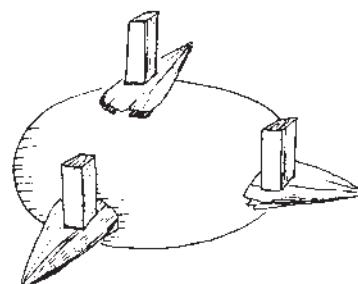
Uběhlo mnoho let. Pršelo, svítilo slunce, sněžilo a zase bylo hezky. Na kopci rostly tři krásné vysoké stromy. Jednoho dne k nim přišli tři dřevorubci a přemýšleli. „Ze dřeva takového stromu určitě vyrobím dobrou a užitečnou věc,“ řekl jeden z dřevorubců, pohladil rukama první strom a porazil ho. „Určitě ze mne vyrobí skříňku na poklady,“ pomyslel si strom, když dopadl na zem.

Vedoucí položí zelený šátek znázorňující strom tak, aby zakryl obraz oblohy a směřoval ven. Pak na něj postaví dřevěný trám.

Druhý dřevorubec se zadíval na druhý strom. Zdál se mu velký a silný a dřevorubec neváhal a už se taky oháněl sekerou. „Ten ze mě jistě postaví loď,“ pomyslel si druhý strom, když padal, „a velcí králové se mnou proplují všemi oceány světa.“

Vedoucí položí zelený šátek znázorňující strom tak, aby zakryl obraz moře a směřoval ven. Pak na něj postaví dřevěný trám.

Třetí strom měl strach, když viděl, že i třetí dřevorubec si chystá sekeru, a když padal, tiše zasténal.

Vedoucí položí zelený šátek znázorňující strom tak, aby zakryl bílý šátek a růži a směřoval ven. Pak na něj postaví dřevěný trám.

První dřevorubec donesl své dřevo k tesaři, ale jaké překvapení! Tesař z něj nevyrobil skříňku na poklady, ale jesle do chléva, aby měl dobytek z čeho žrát seno.

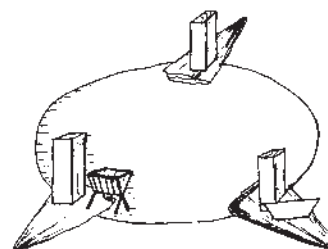
Vedoucí vezme do rukou jesle, projde s nimi po kruhu, aby je všichni viděli, a položí je vedle trámu k prvnímu stromu.

Druhý strom byl zpočátku spokojený. Dřevorubec přinesl jeho dřevo do výroby lodí. Ale jaké zklamání! Místo zaoceánského korábu pro krále z něj vyrobili obyčejnou rybářskou loď. Když byla hotová, donesli ji k jezeru, kde do ní rybáři den co den sedali a vyplouvali lovit ryby. „Nerozumím tomu,“ vzdychal strom, „byl jsem přece tak veliký a silný a oni ze mě udělali malou úplně obyčejnou loď. Jak jen mohli...“

Vedoucí vezme do rukou loďku, projde s ní po kruhu a položí ji vedle trámu ke druhému stromu.

Nejsmutněji to však dopadlo se třetím stromem. Dřevorubec z něj vysekal několik trámů, uložil je do kouta ve své dílně a zapomněl na ně.

Vedoucí vezme do rukou dřevěný trám, projde s ním po kruhu a položí jej zpět ke třetímu stromu.

Znovu uplynulo několik let. Stromy už na své sny téměř zapoměly, když se stalo něco neobyčejného. Jedna mladá žena položila jedné podivuhodné noci do jeslí v chlévě své právě narozené dítě. Muž, který byl s ní, si povzdechl: „Ach, Marie, kdybych měl pro to dítě aspoň kolébku!“ Ale Marie se jen usmála a na jesle dopadlo světlo hvězd. „Josefe, vždyť ty jesle jsou pro naše děťátko ta nejkrásnější kolébka!“ A strom si najednou uvědomil, že v něm leží nejdražší poklad světa.

Vedoucí odkryje obraz nebe, zelený šátek a trám položí tak, aby směřovaly do středu, a na obraz nebe položí jesličky.

traditional
text: Eva Muroňová

Pokladníci na vzácné poklady jsem se stal, pro-to jsem tady.

Teď už vím, teď už vím, Bůh je tím po-kladem mým. -kladem mým.

Na druhý strom také čekalo překvapení. Jednoho dne vstoupil do loďky unavený poutník se svými přáteli. Poutník hned usnul a loď vyplula na jezero. Najednou se strhla bouře. Loď se trásla podobně jako lidé v ní. Konečně se probudil i ten muž. Postavil se, zvedl ruce k nebi a bouře se utišila stejně rychle, jako přišla. A druhý strom pochopil, že ten, kdo v lodi sedí, je králem mocnějším než všichni králové světa.

Vedoucí odkryje obraz moře, zelený šátek a trám položí tak, aby směřovaly do středu, a na obraz nebe položí loď.

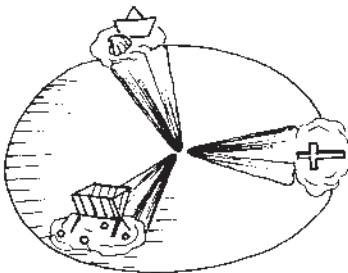
traditional
text: Eva Muroňová

Krásnou loď na vzácné poklady jsem se stal, pro-to jsem tady.

Teď už vím, teď už vím, dobrý Bůh je králem mým. králem mým.

Jednoho pátečního rána pak došlo i na třetí strom. Kdosi jej z temného kouta vytáhl z hromady trámů na světlo, prohlédl si jej a řekl: „To je ta správná velikost.“ Davem křičících lidí pak nesl nějaký muž pomalu toto zapomenuté dřevo na kopec za městem. Vojáci mu pak na ně přibíli ruce a nohy a strom byl nešťastný: „Tak jsem si svůj konec opravdu nepředstavoval. Teď tu stojím s utrápeným, umírajícím a nekonečně trpělivým mužem, jsem zkrvavený a odporný...“

Ale v neděli ráno, když vyšlo slunce, poznal i náš strom, že se něco děje. Toho člověka, který na něm v pátek zemřel, přátelé odnesli a pochovali, ale přesto... jako by se chystalo něco podivuhodného, tajemného a nového. Vedoucí odkryje obraz nebe, zelený šátek a trám položí tak, aby směřovaly do středu, a na obraz nebe položí kříž.

traditional
text: Eva Muroňová

S celým světem dohro - ma - dy bu - du zpí - vat: Já jsem tady.

Z mrtvých vstal, z mrtvých vstal, a tím světu život dal. život dal.

Společně tvoříme

Lidé jsou často přirovnáváni ke stromům. Snad proto, že mají nohy na zemi, hlavu v nebi a možná také proto, že mívají své sny a neztrácejí naději, že se jednou přece jen vyplní...

Vedoucí postaví do středu obrazu hořící svíci.

Kdo chce, může si z dekoračního materiálu vytvořit svůj strom.

Přemýšlíme a modlíme se

Přečteme biblický text Jr 29, 13:

„Budete mě hledat a naleznete mě, když se mně budete dotazovat celým svým srdcem.“

Dobrý Bože,
děkujeme Ti, že jsi.

Děkujeme Ti, že k nám přicházíš
ve všem stvořeném, co je kolem nás,
v srdcích lidí, kteří jsou s námi,
ve všech smutných i radostných chvílích, které prožíváme.

Děkujeme Ti, že jsi naše naděje.

Amen.

